

rejse det Spørgsmaal, om det ikke vilde være klogt, at Staten eksproprierede en Strimmel Land paa nogle Hundrede Meters Bredde langs Kysten fra Vigerslev til Køge og førte Jernbanen ad denne Vej, med kort Afstand mellem Holdepladserne og forsynet med Parallelveje langs begge Jernbanens Sider. Jeg er ikke i Tvivl om, at i Løbet af faa Aar vilde der indvindes saa store Summer ved Salget af Byggegrunde, at den Jernbane vilde være den forretningsmæssigt set bedst anlagte Jernbane her i Landet.

Naar der er Tale om forretningsmæssig Drift, forekommer det mig, at et af de heldigste af de Forslag, der er fremkommet her til Behandling i Rigsdagen, er Forslaget om en Bro over Storstrømmen. Jeg har ikke hørt nogen udtale sig derimod, og der er heller ikke Tvivl om, at Anlægget af en Bro der vil fra et forretningsmæssigt Standpunkt være noget af det fornuftigste af alt det, der her er bragt i Forslag. Tiden er ikke til at komme dybere ind derpaa, jeg vil derfor blot nævne det, men jeg vil i denne Forbindelse sige, at det forekommer mig, at det ikke alene er ved Storstrømmen, vi trænger til en Bro, vi trænger ogsaa til en Bro over Lille Bælt, og det Tidspunkt er sikkert ikke fjernt, da dette Krav vil rejse sig med en saadan Styrke, at det bliver umuligt at komme udenom.

Jeg vil dernæst sige et Par Ord om Forholdene ved Aarhus. Det glæder mig, at Tanken om at faa en Dampfergeforbindelse i Gang mellem Sjælland og Jylland nu har faaet Udtryk fra Regeringen. Jeg antager, at det vil gaa saaledes, at Regeringslovsforslaget om Forbindelsen Kalundborg—Aarhus vil blive den, der vedtages. Men for at det skal gøre den fulde forretningsmæssige Nytte, som man har Ret til at kræve, forekommer det mig, at vi maa have den Tanke, som blev fremsat sammen med Planen om Aarhus-Banegaardens Ordning i Fjor, ført ud i Livet, nemlig at faa en Gennemkørselsstation i Aarhus. Jeg ved vel, at man i Aarhus er noget bange for den Jernbane. De synes i det hele i Aarhus at se meget smaatskaarret paa dette Forhold, men jeg føler mig overbevist om, at naar Højbanen i Aarhus er bygget, vil det i mange, mange Aar blive den største Seværdighed for de fremmede, der kommer til Byen. Naar man bygger en Højbane, faar Gennemkørsel i Aarhus og kommer ud i Landet Øst for Østbanegaarden, forekommer det mig naturligt, at man fører Jernbanen ud til det

Stykke Land, der trænger til Jernbanen i Retningen Lystrup Station til Strømmen ved Randers og forsyner den med Dobbeltspor. Det er oplyst, at Jernbanen der vil blive 14 km kortere, end naar man vælger Vejen om ad Langaa, og at dette vil betyde overordentlig meget for Driften, er jeg ikke i Tvivl om.

Jeg er ikke helt fri for at ville bebrejde den højtærede Minister, at han ikke har ladet et Regnestykke medfølge i Bemærkningerne til Lovforslaget over, hvor meget det her drejer sig om. Det forekommer mig nemlig, at naar man ser det Regnskab for 1913 igennem, som Statsbanerne har afleveret, og benytter de Tal, man kan lede der ud af, kommer man til den Erkendelse, at den forkortede Afstand mellem de to Byer med det Antal Tog, som man har nævnt som det nødvendige, vil betyde lidt over 200,000 Kr. i Besparelse. Men dette gør mere end at afbalancere den Difference, som den højtærede Minister har budt os at se paa, og jeg beklager, at det Forhold ikke er taget med i Betragtning. Endvidere forekommer det mig, at man i Bemærkningerne mangler en skønsmæssig Udtalelse om, hvorledes Ekspropriationen til de to Jernbaneanlæg vil stille sig i Forhold til hinanden, og jeg er ikke i Tvivl om, at en Ekspropriation langs den gamle Jernbane vil blive adskilligt dyrere end en Ekspropriation til den nye Jernbane, som her er Tale om. Man bør bygge det nye Stykke Jernbane ind gennem en Egn, som trænger i høj Grad til Jernbane og er i Stand til at tilføre Jernbanen en Mængde Gods og rejsende. Jeg anbefaler det kommende Udvalg at sætte sig nøje ind i disse Forhold og selv rejse over at se paa dem. Det vil da utvivlsomt komme til Erkendelse af, at Forholdene derovre gør det paatrængende nødvendigt at komme den Vej ud og faa lavet Gennemkørsel baade i Aarhus og i Randers, samt af, at vi faar den Del af Landet ind under Jernbanenettet, som ligger mellem de to Byer.

Angaaende den forretningsmæssige Fremgangsmaade er der en Ting, jeg vil nævne, idet jeg ellers vil forlade Statsbanerne nu. Det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om Udvalget hurtigt kunde blive enigt om, hvilke Dobbeltspor og Jernbaneanlæg der bør fremmes, derefter af det foreliggende Lovforslag at udskille et Ekspropriationsforslag og indstille dette til Vedtagelse af Regering og Rigsdag, saa at man straks kan gaa til at ekspropriere de Arealer, der vil blive Tale